

La margini de lume

Necorupb

Iluzii de-o clipă se nasc și dispar
în vagi amintiri venite deodată
cu vrajă adusă de gândul hoinar
în focul ce încă mocnește pe vatră.
Din flacăra tunsă se scurg pe tavan
mistere ascunse în dansuri astrale,
ajunse târziu dintr-un mitic vulcan
prin hornu-ncropit din două cavale.

Prin ele zăresc un dor îngropat
la margini de lume aproape uitată,
în colb de tăcere, cu gust de păcat,
rămasă pe brâuri de timp atârnată.
Din conul de umbră eu încă ascult
această tăcere căzută-n uitare
cu dorul rebel îngropat mai demult
sub piatra ostilă, din alte hotare.

Nu-i loc de visare, nu-i loc pentru dor
o, patrie mumă, lăsată în urmă,
e numai un loc pentru cei care mor
când visuri și doruri în taină se curmă.
Adesea mă-ntreb: ce faci pentru noi? -
ce crudă devine această-ntrebare,
când văd că ajungem doar simpli eroi
de triste cancanuri citite-n ziare.